

vårtland

En park full av lengsel

Vårt Land. Publisert på trykk 08.06.2015. Profil: Forestillinger, FRI. Liv Riiser. Side: 25-26.

Engasjerende: Duoen Goksøy & Martens klipper nok en gang ut et stykke virkelighet og gjør det til engasjerende teater.

Tenk deg for et øyeblikk at du er Gud, og kan se alt i fugleperspektiv. Høre menneskenes tanker, følge med på ting som skjer samtidig, elske alle. Sånn omtrent er det å se FRI, der duoen Goksøy & Martens nok en gang klipper ut et stykke virkelighet og gjør det til engasjerende teater.

Sett ovenfra.

Siden vi ikke er Gud, er utsnittet begrenset. Vi er i en park - i minnelunden på Akershus festning. Sceneområdet er avgrenset av stillaser, der publikum har fugleperspektiv til det lille utsnittet av verden, i all sin vakre, triste, komiske og hverdagslige utfoldelse. En gruppe parkansatte planter i et blomsterbed, en gjeng rusmisbrukere og alkoholikere har søkt sammen på en benk. Mødre kommer med ungene sine, et forelsket par har nok med seg selv, en gitarjente har sanger på hjertet. Noen jogger, andre skal lese avisa. I løpet av den drøye timen stykket varer, er et trettitalls mennesker innom på scenen, noen er profesjonelle skuespillere, andre amatører, grensene mellom dem er flytende, så når en nysgjerrig turist rusler forbi, lurer vi på om også han er en del av oppsettet.

Generasjonsportrett.

Det er en handlingstråd. En mor (Ane Dahl Torp) og hennes 16 år gamle datter (Live Miranda Flaten) har pause i shoppingrunden, de skal finne kjole til jentas konfirmasjon. Men har de råd til den dyre, fine? Mormor (Kari Onstad) slutter seg til. Med løst hår og fargerike klær forsøker hun å skape en idyll for tre generasjoner, men blir i stedet avslørt som en mor som har sviktet barna sine, og indirekte forårsaket sin sønns død.

Sorgen ligger fortsatt som en kappe over søsteren, som gjenkjenner sin døde bror i den

uflidde og rusede unge mannen (Benjamin Helstad), tumlende rundt i parken som en løs kanon. Med ørsmå midler tegner de tre kvinnene et generasjonsportrett av i dag. Mormor flagrende og unnvikende, mor bekymret, sliten og fastklemt. Den unge jenta velstelt, veloppdragen og (altfor) ansvarsbevisst.

Kjærlighetens blikk

. Likevel er det stemningen mer enn handlingen som bærer forestillingen. Vemod, aggresjon, savn, forelskelse, forvirring, småbarnlykke, livsløgn - alt tumler om hverandre slik det gjør i livets parkområder. Når Trine Wiggen skjener inn som Bag-Lady med Nav-papirer, utfolder det seg et herlig sidespor av komikk og tragedie, slik også de øvrige medvirkende gestalter typer vi gjenkjenner fra hverdagslivet. Tittelen FRI henger som en drøm og et spørsmålstegn over det hele, lengselen setter folk i bevegelse, og kjærlighetens blikk hviler over hver enkelt.

Lydfolkene samler trådene på utsøkt vis. De mikser opptak, parkprat og musikk, og skaper et helhetlig lydbilde av fragmentene på scenen. Vi får det rett på øret via hodetelefoner - sånn som det kanskje høres ut for Gud?

ANMELDELSE

kultur@vl.no

© Vårt Land